

Súd: Okresný súd Bánovce nad Bebravou
Spisová značka: 5C/7/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3218200513
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Anovčín
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2018:3218200513.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou v konaní pred sudcom Mgr. Markom Anovčinom v právnej veci žalobcu: AUTOFRANCK s. r. o., IČO: 45 997 217, Veľké Chlievany 112, proti žalovaným 1/ V. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX, 2/ W. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. O. XX, obaja žalovaní zastúpení JUDr. Pavlom Čičmancom, advokátom so sídlom Bavlínárska 312/9, Trenčín, o určenie vlastníckeho práva k hnuteľnej veci takto

rozhodol:

I. Určuje, že žalobca je vlastníkom motorového vozidla zn. R. X., O.: E ev. č. Z. XXXZ..

II. Žalobu voči žalovanému 1/ z a m i e t a.

III. Žalovaný 2/ j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým bude rozhodnuté o konkrétnej výške trov po právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žalobca j e p o v i n n ý zaplatiť žalovanému 1/ náhradu trov konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým bude rozhodnuté o konkrétnej výške trov po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou dňa 13.04.2018 domáhal, aby súd určil, že je vlastníkom motorového vozidla zn. R. X., O.: E ev. č. Z. XXXBU (ďalej aj len „vozidlo“). Žalobu odôvodnil tým, že na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej s Z. N., bytom L. XX, nadobudol vlastníctvo k vozidlu. Z. N. nadobudol vlastníctvo k vozidlu kúpou v B., ale vzhľadom na to, že bol postihnutý exekučným konaním, tak aby o vozidlo neprišiel, uzatvoril s R. G., bytom L. XXXX/X, O. H., fiktívnu kúpnu zmluvu, na základe ktorej bol do evidencie vozidiel zapísaný ako vlastník R. G.. Napriek skutočnosti, že R. G. vedel o predaji vozidla žalobcovi, ktorému boli pri kúpe odovzdané aj všetky doklady od vozidla, nahlásil v čase dovolenky žalobcu stratu dokladov k vozidlu a nechal vyhotoviť na dopravnom inšpektoráte ich kópie, odobral vozidlo z opravy a toto následne predal žalovanému 1/. Žalobca upozornil žalovaného 1/, že vozidlo je vo vlastníctve žalobcu a že G. vlastníkom nebol a dopustil sa pri jeho predaji podvodu, a aby s vozidlom nič ďalej nerobil a vrátil mu ho. Žalovaný 1/ však okamžite po tomto upozornení predmetné vozidlo predal žalovanému 2/. Na základe odcudzenia vozidla podal žalobca dňa XX.XX.XXXX trestné oznámenie na Okresnom riaditeľstve PZ v Z. nad Z.. Výsledkom vyšetrovania bolo vznesené obvinenie R. G., ktorý sa k spáchaniu trestného činu priznal. Žalobca si pri skončení vyšetrovania podal žiadosť o vrátenie veci, načo mu bolo zo strany vyšetrovateľa doručené upozornenie na uplatnenie nároku na vec v civilnom spore, nakoľko si žalovaný 2/, ako vyplýva z jeho výsluchu, uplatňuje právo na vydanie vozidla alebo vyplatenie sumy 9 000,- eur. Žalobca po tom, čo upozornil žalovaného 1/, že R. G. sa dopustil podvodu, aby s vozidlom nič ďalej nevykonával, tento mu na to oznámil, že vozidlo vydá až mu G. vráti

finančné prostriedky, nakoľko G. dlhoval žalovanému 1/ z minulosti finančné prostriedky a odovzdaním vozidla chcel takýmto spôsobom uspokojiť pohľadávku. Na základe uvedeného sa ako najúčinnější ochrana práv žalobcu javí určovací žaloba. Na preukázanie dôvodnosti žaloby žalobca navrhol ako dôkaz vykonať výsluch strán sporu a označil a predložil listinné dôkazy, a to kúpne zmluvy, zápisnicu o trestnom oznámení, zápisnice o výsluchoch z trestného konania, uznesenie o vznesení obvinenia, žiadosť o vrátenie veci a upozornenie na uplatnenie nároku na vec v civilnom procese.

2. K žalobe sa vyjadril žalovaný 1/ písomne a uviedol, že nárok žalobcu považuje za nedôvodný a neopodstatnený a žiadal žalobu zamietnuť. Žalovaný 1/ na základe ústnej kúpnej zmluvy predal žalovanému 2/ ako kupujúcemu uvedené vozidlo, žalovaný 1/ nemá vozidlo vo svojej držbe a ani si voči nemu neuplatňuje vlastnícke právo. Na základe týchto dôvodov žalovaný 1/ namietol svoju pasívnu vecnú legitímáciu.

3. K žalobe sa vyjadril žalovaný 2/ písomne a uviedol, že považuje nárok uplatnený zo strany žalobcu v celom rozsahu za nedôvodný, a preto navrhuje žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Žalovaný 2/ kúpil vozidlo v zmysle ústnej kúpnej zmluvy od žalovaného 1/, vozidlo ako predmet kúpy od predávajúceho riadne prevzal a predávajúcemu riadne a včas uhradil celú kúpnu cenu vo výške 4 700,- eur. Pri kúpe vozidla nemal žalovaný 2/ žiadnu vedomosť o tom, že by žalovaný 1/ nemal byť vlastníkom vozidla, prípadne že toto by malo patriť inej osobe. Vozidlo žalovaný 2/ nadobudol od žalovaného 1/ ako predávajúceho v dobrej viere s tým, že žalovaný 1/ je jeho výlučným vlastníkom, a že nie sú žiadne pochybnosti o vlastníckom práve k vozidlu. Nakoľko bol žalovaný 2/ v domnení, že vlastnícke právo nadobudol k vozidlu v zmysle kúpnej zmluvy a v súlade so zákonom a teda, že je výlučným vlastníkom vozidla, vynaložil do neho nemalé finančné investície na jeho opravu a jeho znovu spojzdenie, spolu vo výške 5 000,- eur, teda toľko, koľko bola i samotná kúpa motorového vozidla. Investíciu do opravy vozidla žalovaný 2/ vykonal za účelom jeho ďalšieho užívania pre vlastnú potrebu, teda odo dňa kúpy vozidla s ním žalovaný 2/ nakladal ako s vlastným. Žalovaný 2/ poukázal na rozhodnutia súdov a uviedol, že svoje vlastnícke právo odvodzuje od žalovaného 1/, ktorý v čase prevodu bol vlastníkom vozidla.

4. Žalobca reagoval na vyjadrenia žalovaných písomne a vo svojom vyjadrení zo dňa 27.06.2018 uviedol, že ako vyplýva z predloženej zápisnice o výsluchu svedka v trestnom konaní žalovaného 1/, tak tento kúpil vozidlo od R. G., pričom v evidencii motorových vozidiel toto vozidlo bolo nahlásené na jeho brata W. N.. Žalovaný 1/ vedel, že R. G. nie je vlastníkom vozidla, nakoľko mu túto skutočnosť oznámil žalobca, a to telefonicky. Napriek tomu de facto obratom ruky žalovaný 1/ toto vozidlo počas veľmi krátkeho obdobia predal ďalej žalovanému 2/, a to aj za nižšiu cenu ako ho kúpil a už táto skutočnosť svedčí o nekalých úmysloch pri vedomosti vlastníckych vzťahov. Nie je pravdou, že by žalovaný 1/ vozidlo z evidencie motorových vozidiel riadne odhlásil. V súčasnej dobe je v evidencii vozidiel stále ako držiteľ a vlastníkom uvedený W. N. a zmena v evidencii nie je možná, nakoľko na základe poznámky o odcudzení vozidla sú zmeny v evidencii blokované. Na základe uvedených skutočností a vzhľadom na právnu istotu je potrebné v rámci určenia vlastníctva vyriešiť aj právny vzťah k vozidlu vo vzťahu k osobe žalovaného 1/ a z tohto dôvodu považuje žalobca žalovaného 1/ za pasívne vecne legitimovaného. Žalovaný 1/ kúpil vozidlo od R. G., ktorý toto vozidlo odcudzil a teda nebol pri predaji žalovanému 1/ v postavení vlastníka. Za tento skutok bol Okresným súdom Bánovce nad Bebravou právoplatne odsúdený Trestným rozkazom sp. zn. 1T/15/2018 - 153 zo dňa 23.05.2018. Teda medzi žalovaným 1/ a R. G. nemohlo dôjsť k platnému uzatvoreniu kúpnej zmluvy. Pri postavení žalovaného 2/ je potrebné vychádzať zo skutkového stavu veci. Žalovaný 2/ poukazuje na judikáty, v ktorých bolo rozhodované na základe skutkového stavu, v ktorom dodatočne odpadol právny dôvod, na základe ktorého nadobudol vlastnícke právo k veci právny predchodca dobromyseľného nadobúdateľa, ktorý nadobudol vlastníctvo v čase, keď bol právny predchodca ešte vlastníkom. Iný skutkový stav nastáva vtedy, keď pôvodný nadobúdateľ sa nestal vlastníkom pre neplatnosť kúpnej zmluvy a v takomto prípade nemôže na základe dobrej viery odvodzovať svoje vlastníctvo ani tretia osoba ako dobromyseľný nadobúdateľ. V prejednávanej právnej veci je potrebné vychádzať z princípu ochrany vlastníckeho práva pôvodného vlastníka (princíp nemo plus iuris ad alium transfere potest quam ipse habet, t. j. nikto nemôže previesť na iného viac práv, než koľko sám má). Žalobcovi bolo vozidlo odcudzené a odsúdený R. G. toto následne predal žalovanému 1/, teda nemohlo dôjsť k platne uzatvorenej kúpnej zmluve. Následne teda nemohol platne previesť žalovaný 1/ vlastníctvo vozidla na žalovaného 2/. K tomuto je potrebné súčasne doplniť, že žalobca po tom, čo sa dozvedel o prevoze vozidla a po zistení, kto má vozidlo u seba, okamžite kontaktoval žalovaného 1/ a oznámil mu, že je vlastníkom a nemá s vozidlom ďalej nakladať. Žalovaný 1/ po upozornení zo strany žalobcu však okamžite vozidlo predal žalovanému 2/. Rovnako ani žalovaný 2/

nemohol byť dobromyseľný, a to z toho dôvodu, že musel mať vedomosť o tom, že s vlastníctvom vozidla nie je niečo v poriadku, nakoľko nebolo možné v evidencii vozidiel toto vozidlo prehlásiť na jeho osobu. Na podporu svojej argumentácie žalobca tiež poukázal na rozhodnutia súdov a označil a predložil ďalšie listinné dôkazy, a to zápisnicu z výsluchu svedka W. N. z trestného konania, evidenčnú kartu vozidla a Trestný rozkaz Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 1T/15/2018- 153.

5. V ďalšom vyjadrení žalovaní zotrvali na svojich predchádzajúcich tvrdeniach a žalovaný 1/ poprel, že by mu žalobca oznámil, že žalovaný 1/ nemá s motorovým vozidlom nakladať, nakoľko jeho výlučným vlastníkom je žalobca a nie predávajúci R. G.. Tiež nie je pravdou tvrdenie žalobcu, že R. G. bol Trestným rozkazom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 1 T/15/2018, právoplatne odsúdený za spáchanie trestného činu krádeže, keďže tento bol právoplatne odsúdený za trestný čin podvodu podľa § 221 Trestného zákona, pričom o tejto skutočnosti nemali žalovaní pri nadobúdaní motorového vozidla žiadnu vedomosť.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu a oboznámením listinných dôkazov, a to vyššie uvedených písomných podaní a listín predložených stranami sporu.

7. Žalobca na pojednávaní uviedol, že si nárokuje vlastnícke právo z dôvodu, že bol posledný vlastník a nikdy vlastníctvo neprevádzal na ďalšiu osobu. Vozidlo v dobrej viere kúpil a v dobrej viere naďalej platí leasing vozidla, resp. úver. G. vlastníkom nebol, mal dlhy a potreboval ich vyrovnať. G. žalobcovi povedal, že vozidlo je u pána N. a tento, keď ho žalobca kontaktoval, odmietol žalobcovi vozidlo vydať, že až keď mu zaplatí za vozidlo 5 000,- eur, čo žalobca odmietol, pretože nebude platiť za svoje vozidlo. Pán N. žalobcovi povedal, že má záujem vozidlo opraviť a predať, na čo ho žalobca upozornil, aby to nerobil. I. vozidlo niekam dal, toto bolo v pátraní a žalobca zisťoval, kde, až mu spolužiak z G. volal, že ho videl u N. v G., čo je originál opravovňa vozidiel R.. Žalobca tam šiel, no vozidlo tam už nebolo. Pán N. si na vozidlo spomínal, tiež ho chcel kúpiť, opravovali ho tam s tým, že mal na sklade taký motor, pričom oprava prebehla potom, čo už vozidlo bolo políciou blokované. Žalobca sa domáha určenia vlastníckeho práva preto, že vozidlo je stále zadržané na polícii a vyšetrovateľ ho odmietol žalobcovi vydať a odporučil ho na súd, pretože nechce, aby polícia platila nejakú pokutu a pokiaľ si niekto nedá žalobu na súd, tak vozidlo by prepadlo v prospech štátu. Pán B. si pritom na vozidlo na polícii nenárokoval a uviedol len, že niečo do toho auta investoval. Policajt mu povedal, že si môže škodu od niekoho nárokovat', no nemá to nič spoločné s vlastníckym právom. Keď pánovi B. prišla žaloba zo súdu, tak volal žalobcovi, že s tým nechce mať nič, že si na vozidlo nenárokuje, a že on si to nejak s pánom N. vyrieši.

8. Žalovaný 1/ na pojednávaní uviedol, že vozidlo kúpil od pána G. s tým, že predajca bol vlastníkom a držiteľom vozidla. Keď žalovaný 1/ zistil, že oprava by stála dosť peňazí, tak vozidlo predal žalovanému 2/ v dobrej viere, že si ho chce opraviť a používať. Žalovaný 1/ kúpil vozidlo od G. asi v lete XXXX. Po nejakom čase sa telefonicky od žalobcu dozvedel, že auto už bolo predané, že je nejaký problém. Žalovaný 1/ však už vozidlo predal, nejaký čas ho mal žalovaný 2/ a asi bolo už aj opravené. Keď žalovaný 1/ kupoval vozidlo od G., považoval sa za vlastníka, pretože ho kupoval od vlastníka a bolo odhlásené na polícii. Vozidlo bolo napísané na mladšieho brata žalovaného 1/. G. žalovanému 1/ povedal, že vozidlo je jeho a stojí u mechanika niekde v G.. Sám G. doniesol vozidlo žalovanému 1/ domov a mechanik mu ho vydal ako vlastníkovi. Vozidlo bolo písané na brata žalovaného 1/ z dôvodu, keby bolo potrebné niečo s vozidlom riešiť, napr. ho predať, aby žalovaný 1/ nemusel kvôli tomu chodiť domov, pretože bol 10 rokov v I. a stále cestuje. Jeho brat si nároky na vozidlo nerobí. G. dal žalovanému 1/ nový technický preukaz s tým, že vozidlo bolo odhlásené a tvrdil, že starý stratil, a preto si vybavil nový. To, že žalovaný 1/ nemá vozidlo predávať, a že toto patrí žalobcovi, oznámil žalobca žalovanému 1/ telefonicky v čase, keď žalovaný 1/ už vozidlo nemal a bolo predané žalovanému 2/ a pravdepodobne bolo aj opravené.

9. Žalovaný 2/ na pojednávaní uviedol, že koncom augusta XXXX kúpil vozidlo od p. N. na základe ústnej zmluvy. Auto malo technický preukaz, bolo odhlásené bez ťarchy. Žalovaný 2/ si ho dal opraviť koncom septembra - začiatkom októbra. Motor dal opraviť u p. N. a následne tam opravoval ďalšie veci, elektroinštaláciu, celý rám, zadnú nápravu. Do vozidla dal nejakých 4 300,- eur. Urobil tam STK a aký je problém s vozidlom zistil až na základe výzvy od polície na vydanie vozidla v decembri 2017. Do tej doby žalovaný 2/ o probléme nevedel a ani ho nikto v tejto veci nekontaktoval. S autom už urobil nejakých 1000 - 2000 km. Žalobcu dovtedy nevidel a ani pána v servise. G. nevidel doteraz, je s ním

len v telefonickom kontakte a žalovaného 1/ videl iba na škole, no prvýkrát s ním hovoril až ohľadne tejto kúpy. To, že vozidlo bolo napísané na brata žalovaného 1/, nebolo žalovanému 2/ zvláštne, pretože tak sa dohodli, že keď si vozidlo urobí, tak sa prepíše na neho, pretože tam bola prepadnutá STK a emisná a žalovaný 2/ nechcel, aby za to prišla pokuta jemu. Dohodli sa na prepise až keď bude urobené. Žalovaný 2/ sa považuje za vlastníka vozidla.

10. Z vykonaného dokazovania zistil súd nasledovný skutkový stav. Vozidlo R. X., O.: E ev. č. Z. XXXBU, je evidované vo vlastníctve W. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX, brata žalovaného 1/. Ako posledný záznam je v evidenčnej karte vozidla uvedená krádež vozidla a dátum posledného záznamu XX.XX.XXXX. V súvislosti s vozidlom bolo na Okresnom riaditeľstve PZ v Bánovciach nad Bebravou vedené trestné konanie pod spis. zn. ORP-211/VYS-BN-2017, v ktorom bolo dňa XX.XX.XXXX vozidlo vydané žalovaným 2/ v zmysle § 89 ods. 1 Trestného poriadku polície a na polícii sa nachádza doposiaľ, pričom táto odmietla vozidlo vydať žalobcovi z dôvodu spornosti vlastníckeho práva k vozidlu. Evidovaný vlastník vozidla W. N. vo vyššie uvedenom trestnom konaní vypovedal dňa 06.12.2017 ako svedok, pričom uviedol, že prišiel za ním brat s tým, že chce kúpiť auto a či ho môže na neho napísať, s čím W. N. súhlasil a viac sa o to nestaral. Vozidlo bolo odťahové, no nikdy ho nevidel, nevie kde sa nachádza a žiadna škoda mu v súvislosti s vozidlom nevznikla. Trestným rozkazom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 1T/15/2018-153 zo dňa 23.05.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.06.2018, (známe súdu z jeho činnosti), bol obvinený R. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. H., L. XXXX/X, uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa XX.XX.XXXX v B. vykonal predstieraný právny úkon tak, že uzatvoril simulovanú kúpnu zmluvu s predávajúcim Z. N., ktorej predmetom bola fiktívna kúpa špeciálneho odťahového vozidla zn. R. X., bielej farby, rok výroby XXXX, O.: E na základe ktorej bol obvinený R. G. zapísaný ako vlastník a držiteľ vozidla v osvedčeniach o evidencii vozidla, pričom vlastníkom naďalej zostal Z. N., ktorý v mesiaci máj XXXX v Z. nad Z. predmetné vozidlo R. X., ev. č. Z. XXXBU, predal obchodnej spoločnosti AUTOFRANCK s.r.o., IČO: 45997217, so sídlom Veľké Chlievany č. 112, pričom toto vozidlo (bez motora) bolo ponechané v oprave u V. Z. v obci G. č. 6, kam v presne nezistenom čase v mesiaci august XXXX prišiel obvinený R. G. v úmysle neoprávnene sa obohatiť a V. Z. úmyselne uviedol do omylu tým, že hoci mal vedomosť, že nie je vlastníkom predmetného vozidla, pred V. Z. predstieral, že je jeho vlastníkom, na ktorý účel mu predložil osvedčenie o evidencii vozidla, kde bol uvedený ako vlastníka držiteľ, na základe čoho V. Z. obvinenému R. G. vozidlo vydal a obvinený ho následne predal V. N. v K. za sumu 5 000,- eur, čím poškodenému, obchodnej spoločnosti AUTOFRANCK s.r.o., so sídlom Veľké Chlievany č. 112, IČO: 5997217 v zmysle odborného vyjadrenia spôsobil škodu vo výške 3 100,- eur.

11. Podľa § 137 písm. c) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

12. Podľa § 193 CSP súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

13. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

14. Podľa § 34 Občianskeho zákonníka právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

15. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

16. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrým mravom.

17. Podľa § 123 Občianskeho zákonníka vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

18. Podľa § 124 Občianskeho zákonníka všetci vlastníci majú rovnaké práva a povinnosti a poskytuje sa im rovnaká právna ochrana.

19. Podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

20. Podľa § 129 ods. 1 Občianskeho zákonníka držiteľom je ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou alebo kto vykonáva právo pre seba.

21. Podľa § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

22. Podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

23. Podľa § 133 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak sa hnuiteľná vec prevádza na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo prevzatím veci, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

24. Podľa § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnuiteľnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuiteľnosť.

25. Podľa § 134 ods. 3 Občianskeho zákonníka do doby podľa odseku 1 sa započíta aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca.

26. Podľa § 588 Občianskeho zákonníka z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu.

27. Platný CSP v citovanom zákonnom ustanovení § 137 písm. c) výslovne upravuje, že žalobou možno požadovať, aby sa autoritatívnym výrokom súdu určilo, že určité právo tu je alebo nie je za podmienky, že je na tom naliehavý právny záujem. Naliehavý právny záujem bude spravidla daný v prípade, keď sa nemožno domáhať priamo plnenia a ak právne postavenie žalobcu by bez takého určenia bolo neisté. Naliehavý právny záujem na určovacej žalobe je teda daný vtedy, ak je tu aktuálny stav objektívnej právnej neistoty medzi stranami sporu, ktorý je ohrozením žalobcovho právneho postavenia, a ktorý možno týmto právnym prostriedkom odstrániť. Určovacia žaloba nie je spravidla opodstatnená najmä vtedy, ak vyriešenie určitej otázky neznamená úplné vyriešenie obsahu spornosti daného práva, alebo ak požadované určenie má povahu (len) predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, či tu právo je (nie je). Žalobca sa domáhal, aby súd určil, že je vlastníkom motorového vozidla. Uvedené vozidlo vydal žalovaný 2/ ako vec dôležitú pre trestné konanie, keď v súvislosti s uvedeným vozidlom došlo k spáchaniu trestnej činnosti. Vozidlo je doposiaľ zaistené na polícii a žalobca, ako aj žalovaný 2/ (pri svojom výsluchu v trestnom konaní) si uplatnili nárok na vozidlo. Žalobca a žalovaný 2/ napokon aj v tomto konaní tvrdili, že sa každý z nich považuje za vlastníka vozidla. Vzhľadom na spornosť vlastníckeho práva k vozidlu polícia upozornila žalobcu na uplatnenie jeho práva v civilnom procese a žalobca si v civilnom procese vlastnícke právo k vozidlu aj uplatnil, a to určovacou žalobou v tomto konaní. Na to, aby polícia vydala vozidlo jednej zo strán sporu, je tak potrebné, aby na základe žaloby súd určil, ktorá zo strán je vlastníkom vozidla. Z tohto hľadiska tak žalobca mal na požadovanom určení naliehavý právny záujem, pretože iba takéto určenie môže viesť k odstráneniu spornosti ohľadne vlastníckeho práva k vozidlu medzi žalobcom a žalovaným 2/, pričom žaloba na plnenie neprichádza do úvahy, keďže žalobca sa nemôže domáhať vydania vozidla od toho, kto mu ho neprávom zadržáva, keďže vozidlo bolo zaistené políciou v súlade s Trestným poriadkom a táto ho nemôže vydať žalobcovi pokiaľ je vlastníctvo sporné. Aj keď určenie

vlastníckeho práva k vozidlu nevyrieši spornosť ohľadne prípadných investícií do vozidla nevlastníkom a ich náhrad, tak jednoznačne je na požadovanom určení naliehavý právny záujem, pretože nemožno riešiť investície, pokiaľ je vlastníctvo sporné a vozidlo je zadržované políciou.

28. Požadovať určenie, že určité právo tu je, je možné iba voči takému subjektu, ktorému inak z hmotného práva svedčí, že mu toto právo patrí, t. j. voči subjektu, ktorý je vo veci vecne pasívne legitimovaným. Podľa názoru súdu je vo vzťahu k podanej žalobe vecne pasívne legitimovaným iba žalovaný 2/ z dôvodu, že tento tvrdí, že je vlastníkom vozidla a svoje vlastnícke právo odvodzuje z kúpnej zmluvy, na základe ktorej mal vozidlo nadobudnúť od žalovaného 1/, ktorý ho mal nadobudnúť od R. G.. Naopak žalovaný 1/ nebol vo veci vecne pasívne legitimovaný, pretože tento o sebe ani netvrdí, že je vlastníkom a ani mu nesvedčí zápis vlastníckeho práva v žiadnom verejnom registri. Z dôvodu nedostatku vecnej pasívnej legitimácie tak bola žaloba voči žalovanému 1/ zamietnutá. Vo veci nebol vecne pasívne legitimovaný ani brat žalovaného 1/ W. N., voči ktorému tak žalobca nemusel žalobu podávať a ani nepodal. Tento síce je zapísaný v evidencii vozidiel ako vlastník, avšak zápis do evidencie vozidiel nemá konštitutívne účinky a ako vyplýva z vykonaného dokazovania, tak táto osoba sa ani sama za vlastníka vozidla nepovažuje.

29. Po tom, čo súd vyhodnotil, že je daný naliehavý právny záujem na určení, ktoré požadoval žalobca, ako aj po vyhodnotení vecnej legitimácie v spore, sa súd zaoberal vecnou stránkou sporu. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k jednoznačnému záveru, že žalobca je vlastníkom vozidla, a preto v tomto zmysle súd aj výrokom I. tohto rozsudku rozhodol.

30. Žalovaný 2/ sám seba považoval za vlastníka vozidla a toto svoje vlastnícke právo odvodzoval od žalovaného 1/, od ktorého v auguste XXXX vozidlo kúpil na základe kúpnej zmluvy. Žalovaný 1/ odvodzoval svoje vlastnícke právo z kúpnej zmluvy, na základe ktorej vozidlo kúpil v auguste 2017 od R. G.. R. G. však vlastníkom uvedeného vozidla nebol, a preto nemohol ani platne previesť vlastnícke právo k nemu na žalovaného 1/. Kúpna zmluva medzi R. G. a žalovaným 1/ tak bola absolútne neplatným právnym úkonom, pretože R. G. ňou prevádzal právo, ktoré sám nemal. V dôsledku toho sa žalovaný 1/ nemohol stať a ani sa nestal vlastníkom vozidla, a preto rovnako nemohol vlastnícke právo k nemu platne previesť na žalovaného 2/. Vozidlo nadobudol v máji XXXX žalobca od Z. N. a z vykonaného dokazovania nebolo preukázané a dokonca nebolo v konaní ani len tvrdené, že by odvtedy žalobca urobil taký právny úkon, ktorým by prevádzal vozidlo na akúkoľvek inú osobu. R. G. nikdy nebol vlastníkom vozidla, a preto ani on a ani následne ďalšia osoba, ktorej mal on vozidlo predať, nemohli platne vlastnícke právo previesť. Uvedený záver jednoznačne vyplýva z vykonaného dokazovania, a to predovšetkým z Trestného rozkazu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 1T/15/2018-153, z ktorého je jednoznačné, že R. G. nebol vlastníkom vozidla, a že posledným skutočným vlastníkom vozidla bol žalobca a tento vozidlo ďalej neprevádzal. Súd je viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin a o tom, kto ho spáchal. V tomto prípade je súd viazaný označeným trestným rozkazom. Viazanosť súdu sa pritom vzťahuje iba na výrok, no z tohto je nutné vychádzať ako z celku a brať do úvahy jeho právnu a skutkovú časť s tým, že rieši naplnenie skutkovej podstaty trestného činu konkrétnym konaním páchatela. Rozsah viazanosti rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal, je daný tým, do akej miery sú znaky skutkovej podstaty trestného činu významnými okolnosťami pre rozhodnutie o uplatnenom nároku. Zo skutkovej vety uvedeného trestného rozkazu, ktorou je súd viazaný, je jednoznačné, že R. G. vlastníkom vozidla nebol, nemohol ho teda platne predať žalovanému 1/ a ten následne žalovanému 2/. Zo skutkovej vety je taktiež zrejmé a pre toto konanie záväzné, že vozidlo predal Z. N. žalobcovi, a že R. G. svojim podvodným konaním spôsobil škodu žalobcovi. Už len z tohto jediného listinného dôkazu, za súčasnej absencie tvrdenia a dôkazu o ďalšom prevode vozidla žalobcom na inú osobu je potom zrejmé, že vlastníkom vozidla je žalobca.

31. Na to, aby žalovaný 2/ nadobudol vlastnícke právo k vozidlu inak, než kúpnu zmluvou, neboli splnené podmienky. Tvrdenie žalovaného 2/ o tom, že vozidlo nadobúdal v dobrej viere a nakladal s ním ako vlastným je irelevantné, pretože ho nadobúdal od nevlastníka, od osoby, ktorá v čase jeho prevodu vlastníkom nemohla byť a ani nebola od začiatku a nejde o prípad, že by sa žalovaný 1/ stal vlastníkom vozidla a následne po jeho prevode žalovanému 2/ by titul nadobudnutia žalovaného 1/ dodatočne odpadol. V tejto súvislosti sú tak aj irelevantné odkazy žalovaného 2/ na judikatúru hovoriacu o nadobúdaní vlastníctva od osoby, ktorá v čase prevodu bola vlastníkom a až dodatočne odpadol jej dôvod vlastníckeho práva, keď žalovaný 1/ nebol vlastníkom vôbec. Žalovaný 2/ nemohol nadobudnúť vozidlo ani vydržaním vlastníckeho práva k nemu, pretože na to neboli splnené zákonné podmienky.

Ak by aj bol žalovaný 2/ dobromyseľný v tom, že kupuje vozidlo od vlastníka a ak by aj žalovaný 1/ bol dobromyseľný v tom, že kupuje vozidlo od R. G. ako od vlastníka a žalovaný 2/ by si mohol započítať do vydržacej doby aj dobu, po ktorú bol oprávneným a dobromyseľným držiteľom vozidla žalovaný 1/, tak od augusta XXXX, kedy mal vozidlo nadobudnúť žalovaný 1/ najneskôr do decembra XXXX, kedy už žalovaný 2/ nemohol byť vzhľadom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vozidlo patrí, keďže toto musel vydať polícii v súvislosti s trestnou činnosťou, tak od augusta 2017 do decembra 2017, no ani do dňa, keď bola žaloba žalovaným doručená (obom 18.05.2018) a dokonca ani do dňa rozhodnutia súdu nemohla žalovanému 2/ uplynúť vydržacia doba 3 rokov, a to ani pri započítaní vydržacej doby jeho právneho predchodcu. Vlastníctvo od nevlastníka nemožno nadobudnúť okamihom jeho prevodu iba na základe vlastnej dobromyseľnosti, že nadobúdateľ nadobúda vlastnícke právo od vlastníka vozidla.

32. Na základe uvedených dôvodov súd určil, že žalobca je vlastníkom vozidla a žalobu voči žalovanému 1/ ako nedôvodnú zamietol, pretože žalovaný 1/ nie je vo veci vecne pasívne legitimovaný. Prípadné nároky žalovaného 2/ voči vlastníkovi vozidla z titulu investícií žalovaného 2/ do vozidla neboli predmetom tohto konania, a preto nie je dôvod sa nimi a dôkazmi o nich zaoberať.

33. Súd žalobe žalobcu voči žalovanému 2/ vyhovel v celom rozsahu, a preto žalobcovi patrí voči žalovanému 2/ plná náhrada trov konania. Súd zároveň žalobu žalobcu vo vzťahu k žalovanému 1/ v celom rozsahu zamietol, a preto žalovanému 1/ patrí voči žalobcovi plná náhrada trov konania. O konkrétnej výške náhrady trov konania strán sporu rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku. Rozhodnutie o výške trov vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto rozsudku na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.